

Am două ore de pierdut înainte de petrecerea pe care o găzduiesc în seara asta. Azi are loc într-o reședință somptuoasă din exclusivistul cartier londonez Mayfair, iar asta atrage întotdeauna crema cremelor societății, însă membrii mei provin din toate mediile sociale. Cei mai mulți dintre ei sunt tineri și curioși, atrași de locurile luxoase în care se desfășoară și de atmosfera de anticipare ațățată, pentru că la petrecerile mele orice se poate întâmpla. Membrii se înscriu prin intermediul site-ului meu și li se cere să adauge o fotografie și câteva detalii personale (unora le place să trimită poze care nu reprezintă neapărat față). Acceptarea în club nu e determinată de aspect sau situație financiară, ci de o anume mentalitate: important e să se integreze în mediul hedonist și să aibă spiritul potrivit care combină dorința de distracție și aventură cu respectul pentru reguli.

În seara asta, la petrecerea mea vor participa 200 de membri plătitori. Toți se așteaptă să aibă parte de ceva deosebit și n-am de gând să le însel așteptările. Nu numai că mă voi asigura că participanții mei regulați sunt mulțumiți, dar voi avea grija ca noii membri să se

simtă bine și să se integreze ușor. Celor care nu respectă regulile li se va cere politicos să părăsească petrecerea. Dar mulțumită verificărilor atente, de obicei nu avem probleme. Astă-seară toată lumea ar trebui să se distreze excelent.

Înainte de asta mă întâlnesc cu o prietenă în barul Fumoir al hotelului Claridge's. Nu respect întotdeauna codul vestimentar al locului, dar nimeni nu pare deranjat de pijama mea din mătase neagră, care e marca mea distinctivă. Dacă îmi șoptește cineva ceva, îmi ia mai puțin de două minute să trag pe mine rochia italienească de marcă pe care am îndesat-o în poșetă. Ador să mă simt confortabil, dar nu ies din casă fără să iau la mine ceva elegant ce pot pune rapid pe mine dacă e cazul.

Luxosul bar stil Art Deco anii '30 îmi pare o oază de liniște când pășesc în el. Localul e întunecat, senzual, ademenitor și — cel mai important — retras în spatele unei uși secrete, ceea ce îmi stârnește simțul dramatic. Interiorul e decorat în vinețiu profund, cu canapele și fotolii din piele închisă la culoare și candelabre din cristal cu lumină slabă, iar peretii sunt ornați cu fotografii de epocă reprezentând femei frumoase. Mă aşez la o masă de lângă barul în formă de potcoavă și comand băutura mea de trezire, un Bull Shot, care e un amestec de vodcă și supă concentrată de vită și are un gust de zece ori mai picant și mai intens decât un Bloody Mary.

— Și aduceți-mi, vă rog, și o sticlă de rosé.

Cât îmi aștept băutura, scot telefonul și-mi verific mesajele. După vreo două minute ridic privirea și o văd pe prietena mea Miss D păsind lent și grațios spre mine. Nu sunt singura care a remarcat-o pe noua sosită: toți ochii din bar sunt pe ea, ceea ce este placerea ei și, probabil, motivul pentru care și-a lăsat haina la garderobă înainte să își facă intrarea în bar. Poartă o rochie sexy neagră, fără bretele, cu porțiuni transparente în lateral, de mare efect, care-i scot excelent în evidență fundul. La prima vedere, arată căt se poate de cuviincioasă și foarte atrăgătoare, cu buzele ei pline, pielea măslinie și cascada de păr des, strălucitor căzându-i pe umeri, dar la o privire mai atentă

constați că lipsește ceva — lenjeria intimă! Tipic. Se pregătește de pe acum pentru ce urmează.

— Salut, Ems! spune, pupându-mă pe amândoi obrajii.

Înainte să se aşeze, își aruncă privirea prin încăpere în căutarea vreunui specimen atrăgător care să-i merite atenția.

Miss D nu ratează nicio petrecere a clubului Killing Kittens. E complet dependentă. Singura ei condiție e cantitatea — cu cât mai mult, cu atât mai bine. „Nu mă pot abține“, spune ea ridicând din umeri. „Sunt dependentă de sex și nu am ce face.“

Eu și Miss D ne cunoaștem de ani de zile, pentru că mamele noastre erau prietene și au rămas însărcinate în același timp. Ne-am născut la doar câteva săptămâni distanță una de alta, eu făcându-mi prima intrarea în lume. Prietenia noastră n-a început prea bine: ne certam de fiecare dată când ne întâlneam. Mai târziu, am mers la școli diferite și Miss D a devenit una dintre acele fete cu viață socială extrem de activă și garderobă scumpă, toate plătite de părinții ei bogăți, care aveau o vilă în Londra, pe King's Road, și un conac pe o vastă proprietate de la țară. Își petrecea timpul prin barurile din Chelsea, ieșea cu băieți de la colegiul Eton și se transforma într-o păpușă Sindy² vie. Miss D o adora pe Sindy, și la vîrsta de 13 ani avea manichiura făcută, buzele date cu gloss, părul vopsit și haine de designer. Eu eram exact opusul: un băiețoi căruia cel mai mult îi plăcea să se joace cu prietenii în grădina din spatele casei. Îmi plăcea la nebunie să îmi petrec timpul în aer liber, cu tatăl meu. Dacă el mergea la pescuit, încercam și eu să pescuiesc, iar dacă el se cățăra pe un munte, eu îl urmam. În consecință, eram permanent în jeans și pantofi sport și eram mai tot timpul murdară, spre oroarea lui Miss D. Nu că dezaprobaarea ei m-ar fi supărat sau descurajat vreun pic — de fapt, probabil că m-a împins și mai tare să devin genul

² Sindy e replica britanică a păpușii Barbie. Inventată în 1963, Sindy avea zeci de ținute la modă, accesorii și ocupării, însă nu a reușit niciodată să o detroneze pe Barbie, nici măcar în Marea Britanie. (N.t.)

sportiv și aventuros. Apoi viața lui Miss D a fost lovită de dezastru: părinții ei și-au pierdut toți banii și au declarat falimentul. Din fericiere, bunica ei plătea școală, aşa că a rămas la școală ei cu internat, dar prietenii ei supertari au azvârlit-o cât colo, iar aroganța ei elitistă s-a dezumflat complet. Într-o zi, pe când ea și mama ei se aflau la noi în vizită, Miss D și cu mine am fos trimise să ne găsim de lucru împreună în altă parte. În loc de asta, noi am tras cu urechea la ușă și am auzit cum mama ei a izbucnit în lacrimi și le-a povestit alor mei toate nenorocirile prin care trecea. Miss D m-a apucat de mâna plină de noroi și într-o clipă totul a fost dat uitării. Am strâns-o în brațe și de atunci am rămas cele mai bune prietene până în ziua de azi.

Un deceniu mai târziu, Miss D mă asigură că, atunci când e vorba de relații amoroase, banii nu sunt totul, dar trebuie să-i reamintesc să nu mai aștepte ca printul ei bogat să apară din senin, galopând spre ea ca să o salveze. Norocul ei că o moștenire rămasă de la bunica ei îi asigură suficienți bani ca să trăiască până își găsește soțul — sponsor, căci e incapabilă să se țină de o slujbă.

Când avem băuturile în față — Miss D cu un pahar de rosé frapat și eu cu Bull Shot-ul meu — mai aruncă o privire furioasă prin incăpere și zice:

— Ce-ți mai face bărbatul, Ems? E totul în regulă între tine și misteriosul domn Negru?

— Păi...

Trag de timp sorbind din băutura mea caldă, picantă. Nu prea vreau să vorbesc despre el... cel puțin nu încă.

— Relația e foarte proaspătă, aşa că nu pot să-ți spun mare lucru, doar că ne bucurăm unul de compania celuilalt, îi spun zâmbindu-i cu subînțeles.

— Spune tot! ordonă Miss D însfăcând sticla de vin și umplându-și din nou paharul. Vine la petrecere în seara asta?

Scutur din cap:

— Bineînțeles că nu! Știi prea bine, domnișoară, că atunci când lucrez trebuie să mă concentrez la ce se întâmplă în jur. În plus, când

te pornești tu, îmi petrec tot timpul stând cu ochii pe tine. Doar știi că habar n-ai când să te oprești.

— Ce noroc pe tine! suspină Miss D. Un bărbat mai în vîrstă, necăsătorit și respectabil... Exact asta caut și eu.

Soarbe puțin vin, apoi întrebă, cu speranță în glas:

— Nu are prieteni? Unii foarte bogăți?

— Încetează cu bogății, piranha feminină ce ești! îi spun, râzând exasperată.

— Piranha feminină? întrebă nedumerită Miss D.

— Da! Ești o creatură carnivoră atrasă în mod special de tot ce poartă portofel umflat, o tachinez eu. Femeile ca tine sunt letale. Bărbații sunt amețești de culorile tale atrăgătoare și nu văd dinții ca briciul decât când e prea târziu.

Miss D râde fără să se supere.

— Mă cunoști al dracului de bine, Ems!

Îmi zâmbește obraznic.

— Apropo, am să-ți arăt ceva înainte să plecăm spre petrecere, îmi spune, codindu-se dintr-odată.

— Ce?

— Am adus ceva special pentru diseară. Vreau doar să te avertez, în caz că mă găsești mai târziu într-o cameră de la etaj!

În ochi îi joacă o lumină deosebită de nărăvașă.

— Hai, zi! Ce e?

Se apleacă spre mine și spune cu încântare:

— Am adus o jucărie pentru adulți ca să mă joc cu ea în seara asta! zice ea, întinzându-se nerăbdătoare după poșetă.

— Nu, Miss D! Nu aici, la Claridge's! țip eu încercând să-mi înbăsuș râsul. Pentru Dumnezeu, ține-o în poșetă până la petrecere! Și aproape, ar fi bine să ne pregătim s-o luăm din loc. I-am promis lui Kitty că în seara asta ajung devreme. Dă-mi un pahar de rosé, ca să te ajut să termini sticla.

După ce ne-am croit drum printr-o cantitate respectabilă din sticla de vin, mă duc la toaletă, îmi aranjez părul, îmi hidratez buzele

Dolly Fason intervine:

- Stați aşa, doamnelor! Situația nu arată deloc bine, dar avem nevoie de dovezi înainte să-l legăm de scaunul electric.
 - Știu că e adevărat, îi spun, fierbând de furie.
 - Am fost înșelat! Mă uit la pisicuță:
 - Mă tem că am fost amândouă trase pe sfoară.
 - Poftim?! se holbează la mine cu chipul descompus de groază. Cu umerii căzuți a dezamăgire, duduia Insula de Smarald spune:
 - Cum să am încredere în bărbați? Îți dau boli, te lasă însărcinată și te însală. Âștia sunt bărbații!
 - Nu fi ridicolă! dă ochii peste cap Miss D. Îți trebuie o tăvăleală zdravănă!
 - Destul! urlu turbată de furie.
 - De cât timp sunteți împreună? își începe Dolly Fason interogatoriul.
 - De șase săptămâni, spune Pearl înghițind un nod.
 - Cum v-ați cunoscut?
 - Mi-a făcut curte.
 - Ti-a făcut curte. Când și unde?
 - Luam cina în oraș cu niște prieteni și el a trimis la masă noastră o sticlă de şampanie cu un bilet în care zicea că sunt tare drăguță.
 - Când te-ai culcat prima oară cu el?
 - După vreo două săptămâni.
 - Unde?
 - La el acasă.
- Nu mai vreau să mai aud niciun cuvânt:
- D, plătește nota. Mergem vizavi. Am o idee.
- Traversăm strada toate cinci și intrăm în bar. Scot mobilul și sun pe domnul Negru. Când răspunde, îl pun pe speaker.
- Bună, draga mea! spune.
 - Bună! gânguresc eu.
 - Ce placere să-ți aud vocea. Mi-a fost dor de tine.

— Ce drăguț!

— Să trimit șoferul să te ia? Aș vrea să te văd.

Cealaltă iubită a lui își îngustează ochii care scânteiază de mânie.

Cu câteva minute în urmă era amorțită de soc. Acum, egoismul lui arrogant o înfurie peste măsură.

Duc degetul la gură rânjind, ca să-i amintesc să nu scoată niciun sunet.

— N-ai vrea să vii cu mine la petrecerea erotică din seara asta?

— Serios? sare el entuziasmat. Of, draga mea, știam eu c-o să-ți vină mintea la cap! Să înțeleg că te bagi la o partidă în trei?

— O să fie o groază de partide în trei! declar.

Lângă mine, Doamna și Dolly Fason abia reușesc să-și înăbușe chicotelile în timp ce mă imboldesc pe tăcute.

— Vai, draga mea, voi fi cu tine. Abia aştept să împărtășesc cu tine această experiență — dar să știi că tu vei rămâne întotdeauna pe primul loc pentru mine. Întotdeauna! Care-i adresa?

Mi-a picat în capcană.

— Știu o femeie frumoasă care ni se va alătura. O cheamă Pearl și poartă tanga cu șnur din perle.

— Cum aș putea să refuz aşa ceva? toarce el.

Sunt gata să apăs pe trăgaci:

— Și fii atent ce chestie interesantă: îmi spune că ai fost deja în ea!

— Poftim? spune pe un ton nevinovat, care nu mă păcălește nicio secundă.

— Dă-mi voie să ţi-o spun pe șleau: o fuți și pe ea. Așa că ce-ar fi să ne întâlnim toți trei chiar acum, înainte s-o duci și pe ea în Elveția?

Tăcere mormântală.

— În morții mă-tii de jegos! zbiară Pearl cu voce răgușită și tremurătoare. Nu m-ai mai lăsat să mă duc la petreceri erotice fiindcă voiai să te duci tu cu Emma!

Nu-mi mai pot stăpâni nici eu furia:

— Să dea dracu' să mă mai suni vreodată, să vezi ce muie îți ie
La fel și asistenta ta personală! Du-te-n pizda mă-tii! și închid.

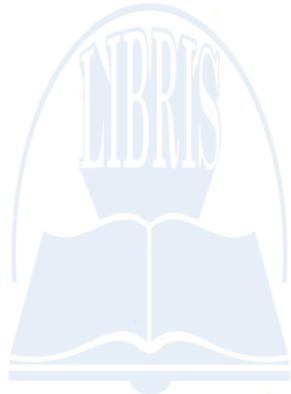
— Bravo, Emma! spune Dolly Fason. Mai bine nu îl mai prezentam.

— E o jigodie de căcat! spun vehement.

Ne uităm unele la altele și furia mi se transformă în amuzament când realizez ridicoul situatiei. Dolly Fason comandă o sticlă de vin și începem să ne distrăm pe seama faptului că iubitul meu e un ticălos parșiv.

Am o viață nebună.

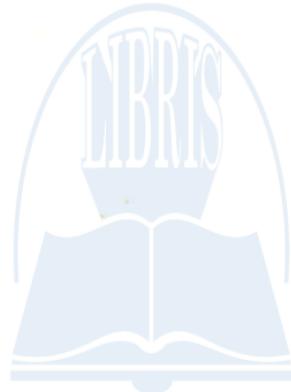
Și se pare că sunt din nou o femeie liberă.

Capitolul 10

„Viața are multe capitole.
Un capitol prost nu înseamnă
sfârșitul cărții.“

Rob Lloyd

A doua zi sunt trezită din somn după-amiază târziu de soneria telefonului și răspund încă buimacă, fără să mă uit cine sună. N-am ajuns acasă decât spre dimineață, iar acum sunt într-o confuzie somnoroasă și aproape că mă aştept ca la celălalt capăt al con vorbirii să fie domnul Negru, fie furios, fie milogindu-se să-l primesc înapoi.

— Alo? oftez.

— Emma, e tata.

Vocele Colonelului e doar o șoaptă pierdută și pare stresat.

— Bună! Ești bine? Ai o voce ciudată. Ești răcit?

Casc de-mi troșnesc fălcile și mintea începe să mi se limpezească.

— Nu, n-am nimic, spune pe același ton ciudat.

— S-a întâmplat ceva? întreb.

— Da. Cu mama.

— Ce-i cu mama? A pătit ceva?

Inima mi-o ia la galop. Se lasă o lungă tacere, care mă sperie și mai tare. În final, spune:

